

415

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 kwietnia 2010 r.

w sprawie dyscyplinarnych środków zapobiegawczych

Na podstawie art. 42 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawach stosowania dyscyplinarnych środków zapobiegawczych;
- 2) warunki osadzania żołnierza w izbie zatrzymań oraz organizację osadzania żołnierzy w izbach zatrzymań;
- 3) rodzaje, zakres, przypadki, warunki i sposób dokonywania badań, w celu zapewnienia prawidłowości ich przeprowadzania, sposób postępowania w przypadku odmowy poddania się badaniu przez żołnierza, procedurę składania i rozpatrywania zażaleń w tych sprawach.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej;
- 2) niedopuszczeniu do czynności — należy przez to rozumieć dyscyplinarny środek zapobiegawczy niedopuszczenia żołnierza do wykonywania czynności służbowych;
- 3) osadzeniu — należy przez to rozumieć dyscyplinarny środek zapobiegawczy osadzenia w izbie zatrzymań żołnierza będącego w stanie nietrzeźwości lub odurzenia;
- 4) zawieszeniu w czynnościach — należy przez to rozumieć dyscyplinarny środek zapobiegawczy zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych;
- 5) organie — należy przez to rozumieć przełożonego dyscyplinarnego albo żołnierza Żandarmerii Wojskowej, albo żołnierza wojskowego organu porządkowego, wydającego polecenie przeprowadzenia badań, zlecającego przeprowadzenie badań albo osobiście przeprowadzającego badania lub wydającego postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego;
- 6) badaniach — należy przez to rozumieć badania konieczne do ustalenia zawartości alkoholu lub narkotyku w organizmie żołnierza, w tym zabieg pobrania krwi;
- 7) konwojowaniu — należy przez to rozumieć doprowadzenie wykonywane na zasadach określonych w przepisach postępowania karnego oraz konwojowanie określone w przepisach o służbie konwojowej.

§ 3. 1. Przed wydaniem polecenia poddania żołnierza badaniom lub postanowienia o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego wydający je organ jest obowiązany do ustalenia:

- 1) czy istnieją przesłanki i warunki do przeprowadzenia badań żołnierza poprzedzających zastosowanie dyscyplinarnego środka zapobiegawczego;
- 2) ile i jakie rodzaje badań powinny być przeprowadzone przed zastosowaniem dyscyplinarnego środka zapobiegawczego;
- 3) czy okoliczności wskazują na potrzebę niezwłocznego przeprowadzenia badań lub zastosowania dyscyplinarnego środka zapobiegawczego niedopuszczenia do czynności lub osadzenia;
- 4) ile i jakie dyscyplinarne środki zapobiegawcze należy zastosować.

2. Jeżeli stan żołnierza na to pozwala, przed przeprowadzeniem badań należy zapytać tego żołnierza o rodzaj i ilość spożywanego alkoholu lub używanych narkotyków.

§ 4. 1. Polecenie poddania żołnierza badaniom i postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Przeprowadzając badania, organ może przywołać inną osobę na świadka lub do sporządzenia protokołu tych badań.

3. W razie odmowy poddania się przez żołnierza badaniom lub braku możliwości przeprowadzenia badań organ przeprowadza lub zleca przeprowadzenie innych dowodów w celu udokumentowania przyczyny uzasadniającej niedopuszczenie do czynności lub osadzenia.

4. Jeżeli po wydaniu postanowienia o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego nie jest możliwe natychmiastowe jego wykonanie, organ sporządza adnotację na oryginale postanowienia, w której podaje przyczynę stanowiącą przeszkodę jego wykonania.

§ 5. 1. Wyciąg, z rozkazu lub decyzji zawierających polecenie poddania żołnierza badaniom, odpis postanowienia o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego, kopię protokołu badań lub protokołu o braku możliwości przeprowadzenia badań — doręcza się za pokwitowaniem niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni od dnia ich wydania:

- 1) żołnierzowi, którego polecenie lub postanowienie dotyczy;
- 2) obsłudze izby zatrzymań, w przypadku wydania postanowienia o osadzeniu;

- 3) dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową;
- 4) właściwym organom ścigania i ochrony porządku prawnego — jeżeli okoliczności sprawy wskazują na możliwość popełnienia przez żołnierza czynu zabronionego, za który grozi odpowiedzialność karna.

2. Odpis postanowienia o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego doręcza się za pokwitowaniem również organowi kadrowemu oraz organowi finansowemu uprawnionym do dokonywania potrąceń z należności finansowych żołnierza.

§ 6. Zażalenie na zastosowanie dyscyplinarnych środków zapobiegawczych lub zażalenie na polecenie poddania badaniom, lub warunki i sposób przeprowadzenia badań wnosi się pisemnie do organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który zastosował środek zapobiegawczy lub polecił poddanie badaniom.

§ 7. 1. Organ odwoławczy rozpatruje zażalenie w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia mu zażalenia.

2. Przed rozstrzygnięciem zażalenia organ odwoławczy może wysłuchać żołnierza, którego ma dotyczyć rozstrzygnięcie, lub zażądać od właściwego organu przekazania innych materiałów sprawy niezbędnych do rozpatrzenia zażalenia.

3. Przed rozstrzygnięciem zażalenia wnoszący zażalenie może je wycofać.

4. Zażalenie złożone po terminie lub przez osobę nieuprawnioną, wycofane przez składającego go żołnierza albo niedopuszczalne z mocy ustawy, nie podlega rozpatrzeniu.

5. Jeżeli organ odwoławczy nie otrzymał wyników badań niezbędnych do rozstrzygnięcia zażalenia, może on przedłużyć termin rozpatrzenia zażalenia do czasu uzyskania wyników badań. O przedłużeniu terminu rozpatrzenia zażalenia organ odwoławczy zawiadamia żołnierza składającego zażalenie.

§ 8. 1. Rozpatrując zażalenie, organ odwoławczy może rozkaz albo decyzję zawierające polecenie poddania żołnierza badaniom oraz postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego:

- 1) utrzymać w mocy albo
- 2) zmienić, albo
- 3) uchylić.

2. Organ odwoławczy może zmienić lub uchylić rozkaz lub decyzję, lub postanowienie, na które żołnierz wniósł zażalenie, tylko wtedy gdy były wydane z naruszeniem przepisów ustawy.

3. Po rozpatrzeniu zażalenia organ odwoławczy wydaje postanowienie wraz z uzasadnieniem, które przekazuje osobom i organom określonym w § 5.

4. Na postanowienie organu odwoławczego zażalenie nie przysługuje.

§ 9. 1. Organ wydający:

- 1) rozkaz albo decyzję zawierające polecenie poddania żołnierza badaniom,
 - 2) postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego
- może je w każdym czasie uchylić albo zmienić.

2. W przypadku uchylenia rozkazu lub decyzji albo postanowienia organ wstrzymuje czynności wykonywane na ich podstawie.

§ 10. Czynności określone w rozporządzeniu, których nie wykonano ze względu na to, że żołnierz znajdował się w stanie wyłączającym świadomość, wykonuje się po ustaniu tego stanu, chyba że ich wykonanie byłoby bezprzedmiotowe.

§ 11. 1. Postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego, odpowiednio do rodzaju zastosowanego środka, zawiera:

- 1) stopień wojskowy, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe lub funkcję organu wydającego postanowienie;
- 2) nazwę komórki lub jednostki organizacyjnej, w której przełożony dyscyplinarny, żołnierz Żandarmerii Wojskowej lub żołnierz wojskowego organu porządkowego, wydający polecenie przeprowadzenia badań, zlecający przeprowadzenie badań albo osobiście przeprowadzający badania lub wydający postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego, pełni czynną służbę wojskową lub jest zatrudniony;
- 3) datę i miejsce wydania postanowienia;
- 4) podstawę prawną wydania postanowienia;
- 5) wskazanie przyczyny, z powodu której zastosowano dyscyplinarny środek zapobiegawczy;
- 6) stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe lub funkcję żołnierza, wobec którego zastosowano dyscyplinarny środek zapobiegawczy;
- 7) określenie rodzaju i liczby zastosowanych dyscyplinarnych środków zapobiegawczych;
- 8) okres stosowania oraz datę i godzinę, od której liczy się ten okres;
- 9) wskazanie izby zatrzymań, w której nietrzeźwy lub odurzony żołnierz ma zostać osadzony, albo zakładu opieki zdrowotnej, do którego ma zostać skierowany;
- 10) zadania i miejsce wykonywania zadań, jakie żołnierz zawieszony w czynnościach ma wykonywać w okresie tego zawieszenia;
- 11) wykaz odebranych żołnierzowi i przekazanych lub złożonych do depozytu przedmiotów, środków, substancji lub dokumentów;

- 12) pouczenie żołnierza o prawie do złożenia i terminie złożenia zażalenia, prawie do cofnięcia wniesionego zażalenia, prawie do powiadomienia wskazanej przez niego osoby o zastosowaniu wobec niego dyscyplinarnego środka zapobiegawczego oraz wskazanie organu odwoławczego rozpatrującego zażalenie;
- 13) czytelny podpis organu wydającego postanowienie;
- 14) czytelny podpis żołnierza objętego dyscyplinarnym środkiem zapobiegawczym, wraz z datą jego złożenia; w razie odmowy złożenia podpisu lub niemożności złożenia czytelnego podpisu przez tego żołnierza sporządza się o tym fakcie adnotację na postanowieniu.

2. Do postanowienia o uchyleniu albo zmianie dyscyplinarnego środka zapobiegawczego przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Badania zawartości alkoholu lub narkotyków

§ 12. Badania mogą obejmować:

- 1) badanie wydychanego powietrza;
- 2) badanie śliny;
- 3) badanie krwi;
- 4) badanie moczu;
- 5) badanie wydzielin organizmu;
- 6) badania włosów.

§ 13. Badania nielaboratoryjne i zabiegi niezbędne do ich wykonania, w tym w szczególności badanie wydychanego powietrza, może przeprowadzać organ lub, na jego polecenie albo zlecenie, inna osoba.

§ 14. 1. Do badań powinny być używane urządzenia i materiały z ważnym świadectwem dopuszczenia do użytku lub wzorcowania.

2. Do badań mogą być wykorzystywane zarówno urządzenia stacjonarne, jak i podręczne.

§ 15. 1. Badanie wydychanego powietrza przeprowadza się za pomocą urządzenia do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

2. W miarę możliwości badanie wydychanego powietrza powinno być przeprowadzone przed innymi badaniami w celu ustalenia zawartości alkoholu w organizmie.

3. W przypadku pozytywnego wyniku, potwierdzającego obecność alkoholu w organizmie, stwierdzonego w trakcie pierwszego badania należy, po wymaganym w instrukcji urządzenia okresie, przeprowadzić drugie i ewentualnie kolejne badanie.

§ 16. 1. Badanie śliny polega na pobraniu, bez dodawania jakichkolwiek substancji, próbek śliny i ich umieszczeniu w urządzeniu do oznaczania alkoholu lub narkotyków metodą immunologiczną, zgodnie z instrukcją obsługi tego urządzenia.

2. W miarę możliwości badanie śliny powinno być przeprowadzone przed innymi badaniami w celu ustalenia zawartości narkotyków w organizmie.

§ 17. 1. Badanie krwi polega na przeprowadzeniu analizy laboratoryjnej krwi pobranej z żyły badanego żołnierza metodą chromatografii gazowej połączonej ze spektrometrią masową lub inną metodą instrumentalną, w tym: wysokosprawną chromatografią cieczową, wysokosprawną chromatografią cieczową połączoną ze spektrometrią masową lub metodą enzymatyczną albo mikrometodą Widmarka, albo inną metodą zgodną z aktualną wiedzą medyczną.

2. Krew do badania pobiera się w objętości około 5 cm³ z zachowaniem następujących warunków:

- 1) do pobrania krwi należy używać jedynie sprzętu jednorazowego użytku;
- 2) do pojemnika, do którego pobiera się krew, nie wolno dodawać innych substancji;
- 3) do pobrania krwi używa się pojemnika jednorazowego użytku uniemożliwiającego zamianę, rozcieńczenie lub dodanie do niego innych substancji po jego zamknięciu;
- 4) do dezynfekcji skóry należy używać jedynie środków odkażających niezawierających alkoholu.

3. W pobranej krwi oznacza się zawartość alkoholu oraz innych środków lub substancji powodujących stan nietrzeźwości lub odurzenia.

4. W razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że pobranie krwi może stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia badanego, decyzję o dokonaniu tego badania albo jego nieprzeprowadzeniu podejmuje lekarz, dokumentując tę decyzję na piśmie; odpis tego dokumentu doręcza organowi.

§ 18. 1. Badanie moczu polega na analizie moczu żołnierza poddanego badaniu metodami wymienionymi w § 17 ust. 1.

2. Mocz do badania nielaboratoryjnego pobiera się do pojemnika, w objętości co najmniej 5 cm³ z zachowaniem następujących warunków:

- 1) do pobrania moczu używa się pojemnika jednorazowego użytku;
- 2) do pojemnika, do którego pobiera się mocz, nie wolno dodawać innych substancji.

3. Mocz do badania laboratoryjnego pobiera się do dwóch pojemników, w objętości co najmniej po 5 cm³ z zachowaniem następujących warunków:

- 1) do pobrania moczu używa się pojemnika jednorazowego użytku uniemożliwiającego zamianę, rozcieńczenie lub dodanie do niego innych substancji po jego zamknięciu;
- 2) do pojemnika, do którego pobiera się mocz, nie wolno dodawać innych substancji.

4. W pobranym moczu oznacza się zawartość alkoholu oraz innych środków lub substancji powodujących stan nietrzeźwości lub odurzenia.

5. Badanie moczu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub narkotyków polega na wykonaniu odpowiedniego testu do wykrywania tych środków lub substancji.

§ 19. Badanie włosów polega na pobraniu jednego włosa do analizy, która ma na celu określenie obecności środków lub substancji powodujących stan odurzenia.

§ 20. Badanie wydzielin organizmu, a w szczególności potu, polega na pobraniu wydzielin organizmu do analizy, która ma na celu określenie obecności środków lub substancji powodujących stan nietrzeźwości lub odurzenia.

§ 21. 1. Pobrane do badań laboratoryjnych próbki zostają niezwłocznie przekazane do najbliższej placówki, o której mowa w § 22 ust. 1.

2. Dostarczenie krwi lub moczu do właściwej placówki zapewnia dowódca jednostki wojskowej (kierownik instytucji cywilnej), w której przełożony dyscyplinarny, żołnierz Żandarmerii Wojskowej lub żołnierz wojskowego organu porządkowego, wydający polecenie przeprowadzenia badań, zlecający przeprowadzenie badań albo osobiście przeprowadzający badania lub wydający postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego, pełni czynną służbę wojskową lub jest zatrudniony.

3. Naczynia zawierające krew lub mocz do badań oznacza się, umieszczając na nich informacje o stopniu wojskowym, imieniu i nazwisku oraz dacie urodzenia żołnierza, od którego zostały pobrane. Naczynia zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający zmianę ich zawartości w czasie przesyłki.

4. Do czasu rozpoczęcia badań pobrane krew i mocz należy przechowywać w temperaturze od 0 °C do 6 °C.

§ 22. 1. Oznaczanie zawartości alkoholu lub narkotyków w próbkach pobranych do badań laboratoryjnych wykonują:

- 1) policyjne laboratoria kryminalistyczne;
- 2) laboratoria (pracownie, zakłady) analityczne;
- 3) zakłady medycyny sądowej i zakłady akademii medycznych lub inne jednostki — na podstawie umowy zawartej z organami ścigania, wymiaru sprawiedliwości lub dowódcą jednostki wojskowej.

2. Wyniki badań niezwłocznie przekazuje się organowi.

Rozdział 3

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach stosowania dyscyplinarnych środków zapobiegawczych

§ 23. Żołnierza, wobec którego zastosowano dyscyplinarny środek zapobiegawczy:

- 1) odsuwa się od wykonywania dotychczasowych czynności służbowych na czas stosowania tego środka;

2) pozbawia się przedmiotów, środków i substancji stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia, a w szczególności broni, amunicji, materiałów radioaktywnych, wybuchowych lub łatwopalnych, substancji trujących, duszących lub parzących oraz tych, których posiadanie jest zabronione, jak również przedmiotów, środków i substancji mogących stanowić materiał dowodowy lub podlegać przypadkowi albo których posiadanie wymaga zezwolenia;

3) pozbawia się tych przedmiotów i dokumentów służbowych, których posiadanie przez żołnierza w okresie stosowania dyscyplinarnego środka zapobiegawczego nie jest zasadne.

§ 24. 1. Rzeczy odebrane żołnierzowi, wobec którego zastosowano dyscyplinarny środek zapobiegawczy, deponuje i zwraca organ.

2. Zwrotowi nie podlegają przedmioty, środki i substancje, których posiadanie jest zabronione.

3. O posiadaniu przez żołnierza przedmiotów, środków i substancji, których posiadanie jest zabronione, organ zawiadamia właściwe organa ścigania, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 25. Żołnierza zawiesza w czynnościach przełożony dyscyplinarny, który prowadzi postępowanie dyscyplinarne.

§ 26. 1. Organ określający zadania, które ma wykonywać żołnierz w okresie zawieszenia w czynnościach, powinien uwzględniać kwalifikacje zawieszzonego w czynnościach żołnierza. Zadania te nie mogą być poniżające lub bardziej uciążliwe fizycznie od wykonywanych przed zawieszeniem w czynnościach.

2. Nadzór nad pełnieniem służby przez żołnierza w okresie jego zawieszenia w czynnościach wykonuje przełożony dyscyplinarny, który go zawiesił w czynnościach, lub na jego polecenie inny przełożony zawieszony w czynnościach żołnierza.

3. Jeżeli przełożonemu dyscyplinarnemu, który zawiesił w czynnościach żołnierza, podlega więcej niż jedna jednostka wojskowa (jednostka organizacyjna instytucji cywilnej), może on na okres zawieszenia w czynnościach skierować żołnierza do pełnienia służby w innej niż macierzysta jednostce wojskowej (jednostce organizacyjnej instytucji cywilnej).

§ 27. Przełożony dyscyplinarny, który wydał prawomocne orzeczenie dyscyplinarne w sprawie przewinienia dyscyplinarnego, które stanowiło przyczynę zawieszenia w czynnościach, niezwłocznie przekazuje odpis tego orzeczenia organowi, który zawiesił w czynnościach żołnierza, jeżeli sam nie jest tym organem.

§ 28. 1. Organ wydaje postanowienie o osadzeniu żołnierza po uzyskaniu zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do osadzenia.

2. W celu uzyskania zaświadczenia lekarskiego o braku, lub istnieniu, przeciwwskazań zdrowotnych do osadzenia organ konwojuje żołnierza na badania lekarskie albo zwraca się o jego konwojowanie do innego uprawnionego organu.

§ 29. 1. Zorganizowanie konwojowania osadzanego do izby zatrzymań zapewnia organ, który wydał postanowienie o osadzeniu.

2. Organ może konwojować żołnierza do izby zatrzymań albo zwrócić się o jego konwojowanie do przełożonego dyscyplinarnego albo jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej, albo wojskowego organu porządkowego.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie jest upoważniony do wyznaczenia konwoju albo nie ma możliwości konwojowania, występuje on z wnioskiem o wyznaczenie konwoju, pisemnie lub ustnie, do właściwego:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej;
- 2) oficera dyżurnego jednostki wojskowej;
- 3) oficera dyżurnego jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej;
- 4) oficera inspekcyjnego garnizonu.

4. Osoba, do której wystąpiono z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązana do natychmiastowego zorganizowania konwoju żołnierza do izby zatrzymań.

5. Organ dokumentuje przebieg konwojowania, sporządzając meldunek, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania niektórych uprawnień przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej (Dz. U. Nr 157, poz. 1851 oraz z 2008 r. Nr 182, poz. 1129).

§ 30. 1. Przed rozpoczęciem konwojowania osoba konwojująca żołnierza:

- 1) podaje żołnierzowi swój stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję;
- 2) podaje żołnierzowi podstawę prawną oraz przyczynę konwojowania;
- 3) sprawdza, czy konwojowany żołnierz posiada przy sobie:
 - a) przedmioty, środki, substancje lub dokumenty, o których mowa w § 23 pkt 2 i 3,
 - b) wojskowy dokument tożsamości albo — w razie jego utraty lub zniszczenia — inny dokument, na podstawie którego można ustalić tożsamość tego żołnierza— oraz odbiera je żołnierzowi.

2. Wobec braku dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, lub ich uszkodzenia w stopniu uniemożliwiającym zapoznanie się z ich treścią dowódca jednostki wojskowej lub organ ochrony porządku prawnego albo wymiaru sprawiedliwości potwierdza pisemnie tożsamość osadzanego.

§ 31. 1. Konwojujący osadzanego żołnierza powinni posiadać następujące dokumenty:

- 1) protokół badań osadzonego potwierdzający, że znajduje się on w stanie wymagającym jego osadzenia, albo protokół o braku możliwości ich przeprowadzenia;
- 2) postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego;
- 3) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do osadzenia.

2. Podstawę umieszczenia osadzanego żołnierza w izbie zatrzymań stanowią dokumenty, o których mowa w ust. 1.

§ 32. Przyjmując osadzonego żołnierza do izby zatrzymań, obsługa izby zatrzymań:

- 1) kontroluje stan nietrzeźwości osadzonego, a w przypadku stwierdzenia u niego wystąpienia istotnych zakłóceń funkcji zdrowotnych organizmu natychmiast powiadamia właściwe służby ratowniczo-medyczne;
- 2) niezwłocznie zawiadamia:
 - a) komendanta właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub prokuratora wojskowego o każdym przypadku popełnienia przez żołnierza przestępstwa ściganego z urzędu albo wykroczenia,
 - b) dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową przed osadzeniem, o każdym przypadku popełnienia przez żołnierza wykroczenia lub przewinienia dyscyplinarnego;
- 3) zapewnia pomoc przedmedyczną lub organizuje pomoc lekarską, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że osadzony znajduje się w stanie zagrażającym życiu lub zdrowiu, a w szczególności gdy:
 - a) ma widoczne obrażenia ciała lub utracił przytomność,
 - b) oświadczy, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia,
 - c) z posiadanych informacji wynika, że może być chory zakaźnie.

§ 33. 1. W przypadku odmowy przyjęcia żołnierza do izby zatrzymań:

- 1) ze względu na niemożność udzielenia niezbędnych świadczeń medycznych — żołnierza umieszcza się w najbliższym zakładzie opieki zdrowotnej;
- 2) z powodu braku wolnych miejsc we właściwej izbie zatrzymań — żołnierza umieszcza się w najbliższej izbie zatrzymań;
- 3) z powodu braku dokumentów, o których mowa w § 30 ust. 1 pkt 3 lit. b, lub braku potwierdzenia tożsamości, o którym mowa w § 30 ust. 2, albo ich uszkodzenia w stopniu uniemożliwiającym zapoznanie się z ich treścią — żołnierza zwalnia się.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, przed opuszczeniem izby zatrzymań, w razie konieczności, udziela się żołnierzowi niezbędnej pomocy medycznej.

§ 34. W przypadku wniesienia przez osadzonego żołnierza zażalenia na postanowienie o zastosowaniu dyscyplinarnego środka zapobiegawczego osadzenia w izbie zatrzymań, zażalenie na to postanowienie oraz kopię dokumentacji związanej z osadzeniem przekazuje się niezwłocznie do wojskowego sądu garnizonowego właściwego ze względu na miejsce osadzenia żołnierza.

Rozdział 4

Przepisy szczególne

§ 35. W czasie pełnienia czynnej służby wojskowej po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych, zwanych dalej „warunkami szczegól-

mi”, nie stosuje się ograniczeń, terminów oraz warunków określonych w przepisach § 5—7, § 21 ust. 1 i 2 oraz 4, § 22, 26, oraz § 28—31 rozporządzenia, jeżeli jest to niemożliwe lub szczególnie utrudnione.

§ 36. W warunkach szczególnych zażalenia w sprawach dotyczących stosowania dyscyplinarnych środków zapobiegawczych oraz przeprowadzania badań można wnosić ustnie i bezpośrednio do organu odwoławczego.

§ 37. W warunkach szczególnych pobrane do badań laboratoryjnych próbki przekazuje się do najbliższej jednostki medycznej posiadającej właściwe kwalifikacje i sprzęt do przeprowadzenia badań laboratoryjnych, o których mowa w rozporządzeniu.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Klich*